

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Bolduratu Vasile și de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Popa Vitalie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 08 iulie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Popa Vitalie Xxx, născut la xx, originar din mun. Xxx, str. Xxx, xx, ap. xx, domiciliat în mun. Xxx, str. Xxx, xx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.06.2016 - 08.07.2016 (prima instanță);
2. 23.08.2016 - 28.02.2017 (instanța de apel);
3. 25.05.2017 - 12.07.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 08 iulie 2016, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Popa Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Popa Vitalie, în perioada de timp 11 mai 2016, aproximativ ora 18.00 până la 12 mai 2016, aproximativ ora 00.30, aflându-se în mun. Chișinău, str. Xxx, nr.xx, apartamentul nr. xx, după ce a consumat excesiv băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în procesul unei certe cu Popa Cristina Xxx, urmărind scopul omorului intenționat, acționând cu deosebită cruzime, i-a aplicat lui Popa Cristina multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului, inclusiv cu catarama curelei, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.996 din 10 iunie 2016, trauma cranio-

cerebrală închisă, manifestată prin plăgi contuze pe cap, echimoze și excoriații pe față, echimoze pe urechi, hemoragii în țesuturile moi pericraniene și mușchi temporali, leziune axonală difuză și hemoragii punctiforme la nivelul substanței albe și trunchiului cerebral, trauma toracică închisă, echimoze masive și excoriații pe spate cu hemoragii în țesuturile moi, fractura indirectă a coastei 03 pe stînga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, care se califică ca vătămări corporale grave, ca rezultat victima decedând de la leziunile corporale primite.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. - procurorul Anici Renata, prin care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Popa Vitalie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.145 alin.(2) lit. j) și în baza acestei legi de să-i fie numită pedeapsa de 30 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii de apel apelantul a indicat, că cu toate că instanța de judecată corect și just a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei, de modul de săvârșire a infracțiunii, astfel aplicând în privința numitului o pedeapsă prea blândă.

3.2. - avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Popa Vitalie, prin care a solicitat de a lua în calcul principiul umanismului stabilit de lege precum și de sancțiunea prevăzută la art.145 alin. (2) CP în coroborare cu prevederile art. 364¹ CPP precum și să fie luate în calcul circumstanțele atenuante pe cauza penală, să fie casată sentința primei instanțe în partea ce ține de stabilirea pedepsei și să fie pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță și să-i fie aplicată lui Popa Vitalie pedeapsa minimă prevăzută de lege ce constituie 10 ani privațiune de libertate.

În motivarea apelului apelantul a indicat, că pedeapsa primei instanțe este prea aspră dat fiind faptul că inculpatul are la întreținere 2 copii minori, antecedente penale nu are, la fel momentul că decedata Popa Cristina avea o alcoolemie în sânge de 2,94%, ceea ce corespunde conform raportului de examinare medico - legală (f. d. 66), ceea ce corespunde stării de ebrietate alcoolice grave, din care motiv apărarea consideră că starea de ebrietate a victimei a avut un rol provocator în comiterea infracțiunii, a solicitat instanței de judecată de a considera și acest aspect ca circumstanță atenuantă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul în procuratura sect. Ciocana mun. Chișinău, Anici Renata.

A fost admis apelul declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Popa Vitalie, casată parțial, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința în partea încasării de la Popa Vitalie a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 12655 lei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre privind modul stabilit pentru prima instanță, prin care

s-a respins ca nefondată cerința procurorului privind încasarea de la inculpatul Popa Vitalie a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

În rest, prevederile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpatul Popa Vitalie, acceptată prin încheierea instanței de judecată din 07 iulie 2016 (f.d.198, 213, vol. I).

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a constatat, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea faptei incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Popa Vitalie în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal - omorul intenționat, adică omorul unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime.

Instanța de apel a menționat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, și admise de prima instanță, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicități, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat, că instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, fiind luate în considerație dispozițiile art. 61 și art.75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și consecințele survenite.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei, constatând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse cu închisoare pe termenul stabilit de 13 ani, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul declarat de către avocatul inculpatului, casând parțial, inclusiv din oficiu, conform art.409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința în partea încasării de la inculpatul Popa Vitalie a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 12655 lei, din următoarele considerente.

Instanța de apel a constatat, că prima instanță neîntemeiat a admis solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Popa Vitalie a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Instanța de apel a reținut, că procurorul a solicitat încasarea de la inculpatul Popa Vitalie a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 6239 lei (f.d.210, vol. I), iar prima instanță a încasat de la inculpat cu titlu de cheltuieli de judecată de la inculpatul Popa Vitalie suma de 12655 lei, în baza art.227-229 CPP, fără a-și argumenta soluția în acest sens.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în contul statului a prejudiciului cauzat în urma efectuării expertizelor medico-legale și psihiatrico-legale ambulatorie, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Astfel, instanța de apel a reținut că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei, iar prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

În viziunea instanței de apel cerințele procurorului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Tot aici, instanța de apel a considerat necesar de a face trimitere la prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a reținut că expertizele medico-legale și psihiatrică au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea constatării cauzei morții victimei Popa Cristina, depistării leziunilor corporale la Popa Vitalie, stării psihice a inculpatului, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, instanța

de apel a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către :

5.1. - procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care a indicat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei atacate, în partea stabilirii pedepsei prea blânde și în partea încasării a cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, toate fiind valabile în prezenta cauză penală;

- instanța de apel în cadrul examinării cauzei și emiterii deciziei nu a luat în considerație faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 12655 (douăsprezece mii șase sute cincizeci și cinci) lei, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța de apel, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod procedură penală, a anulat încasarea, dispusă de fapt de către instanța de fond;

- recurentul menționează că soluția instanței de apel de a casa sentința referitor la încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare;

- decizia instanței de apel recurentul o consideră neîntemeiată și nefondată în partea stabilirii pedepsei, considerând-o una blândă în raport cu cele comise de inculpat, deoarece potrivit explicațiilor pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei;

- pedeapsa stabilită de instanța de fond și ulterior menținută de cea de apel, nu numai că este una nefondată, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, este una injustă, adică la stabilirea ei nu s-a respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului;

- la stabilirea pedepsei instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul Popa V. a comis o infracțiune excepțional de gravă, manifestată prin faptul că, urmărind scopul omorului intenționat, acționând cu deosebită cruzime, i-a aplicat lui Popa Cristina multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului, inclusiv cu catarama curelei;

- deasemenea instanța de apel nu a luat în considerație, că inculpatul anterior a comis de mai multe ori violența în familie în privința soției sale Popa Cristina iar, omorul pe care l-a comis a fost cu o deosebită cruzime;

- astfel, hotărârea instanței de apel emisă pe caz este pripită și neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei prea blânde și în partea încasării cheltuielilor judiciare, la fel și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, respectiv decizia instanței de apel urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

5.2. - avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Popa Vitalie, prin care a indicat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței primei instanțe în partea ce ține de stabilirea pedepsei și decizia instanței de apel la fel, ce ține de stabilirea pedepsei și să fie pronunțată o nouă hotărâre potrivit art. 435 alin. (1) lit. c) CPP și să-i fie aplicată lui Popa Vitalie pedeapsa minimă prevăzută de lege în coroborare cu prevederile art. 364¹ CPP, ce constituie 10 ani privațiune de libertate.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- recurentul menționează că inculpatul Popa Vitalie a recunoscut vina integral, s-a căit sincer în cele comise, a solicitat ca judecata în privința lui să se desfășoare conform art. 364¹ CPP;

- recurentul consideră că pedeapsa primei instanțe și menținută de instanța de apel este prea aspră, dat fiind faptul că inculpatul are la întreținere 2 copii minori, și consideră aceasta ca circumstanță atenuantă, antecedente penale nu are la fel consideră și acest moment ca circumstanță atenuantă. la fel momentul că decedata Popa Cristina avea o alcoolemie în sânge de 2,94 %, ceea ce corespunde conform raportului de examinare medico-legală (f. d. 66), ceea ce corespunde stării de ebrietate alcoolice grave, din care motiv apărarea consideră că starea de ebrietate a victimei a avut un rol provocator în comiterea infracțiunii și solicită instanței de judecată de a considera și acest aspect ca circumstanță atenuantă;

- referitor la pedeapsă la fel stabilită de instanța de fond și menținută de instanța de apel recurentul o consideră prea aspră în raport cu speța respectivă din care considerent solicită instanței de recurs de a lua în calcul principiul umanismului stabilit de lege precum și de sancțiunea prevăzută la art. 145. alin. (2) CP, în coraborare cu prevederile art. 364¹ CPP, precum și de a lua în calcul circumstanțele atenuante prevăzute supra, cu casarea sentinței primei instanțe în partea ce ține de stabilirea pedepsei și decizia instanței de apel și să fie pronunțată o nouă hotărâre potrivit art. 435 alin. (1) lit. c) CPP și în final să-i fie aplicată lui Popa Vitalie pedeapsa minimă prevăzută de lege în coraborare cu prevederile art. 364¹ CPP, ce

constituie 10 ani privațiune de libertate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală sau recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

6.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele-temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor chestiunilor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția de casare parțială a sentinței primei instanțe, prin care inculpatul Popa Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de procuror în

prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Colegiul penal, menționează că soluția instanței de apel privind casarea parțială a sentinței inclusiv din oficiu cu pronunțarea unei noi hotărâri privind modul stabilit pentru prima instanță, prin care s-a respins ca nefondată cerința procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, este una corectă și argumentată (f. d. 19-20 vol. II, vezi pct. 4.1. a prezentei decizii), motive care Colegiul Penal le însușește astfel respinge alegațiile procurorului precum că instanța de apel contrar normelor procesual penale a casat sentința referitor la încasarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a rejudecat cauza în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, a înlăturat eroarea constatată în sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că hotărârea instanței de apel este una pripită și neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei prea blânde, Colegiul penal ține să menționeze că sunt niște motive nefondate, ne argumentate, pe motiv că acest motiv a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 18 – 19 vol. II, pct. 4.1. a prezentei decizii), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărîrea *Albert vs România* din 16.02.2010.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Popa Vitalie.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite care este excepțional de gravă, comisă cu o deosebită cruzime, precum și lipsa circumstanțelor atenuante, prezența circumstanței agravante *săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate* și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Colegiul penal constată că recurentul în recursul înaintat a criticat doar pedeapsa stabilită, solicitând stabilirea minimului pedepsei, deci instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la pedeapsa stabilită fiind una prea aspră, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a răspuns și s-a pronunțat minuțios și veridic dând răspunsuri asupra tuturor alegațiilor

relevante ale recurentului (f.d. 18-19 vol. II, pct. 4.1. a prezentei decizii), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile și de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Popa Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Popa Vitalie Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin